

Onun Öncü Işıklarıydı

— redfer · 04 Aralık 2024

Peygamberimiz H.Muhammad Mustafa (s.a.v)in hatırasına ithafen
Hayat hikayesinin 53.bölümü

güneş küçük sanılır uzaktan bakılınca
göz dayanmaz amma
çıplak gözle bakıldı mı
insan anlar onun gerçeğini
rüyada görsen onu
onun nurdan bakışlarını
bu mutluluk
sana yeter ömür boyu

o yaratılmışların en iyisi
en güzeli
en hayırlısı
tüm peygamberlerin gösterdiği mucizeler
ondandı
onun nurundandı
onun habercisi

onun öncü ışıklarıydı

çünkü o erdemlik güneşi
diğer peygamberlerse yıldızlarıydı
o yıldızlar ki
güneşten aldıklarıyla
aydınlattılar karanlıkları

gel gör ki
Rabbim ona neler verdi
onu nasıl süsledi
ahlakını güzellikle sardı
müjdeyle, güler yüzlülükle
benek benek noktalandı

onun gerçeğine ermekte
cümle alem aciz kaldı
uzak aciz kaldı
yakın aciz kaldı
acz çepçevre sardı dört bir yanı

çölde veda etmek zorunda kaldı
ve yolculuğuna kimsesiz devam etti
yarım kalmış vedanın
bu solgun kumlara
bu yorgun tepelere
ve varlığın kemaline durarak erişen
bu sabırlı taşlara nasıl bir özlem
nasıl bir eksiklik
nasıl bir yitiliklik duygusu yansıttığını
düşünmedi o ana dek

umut da bırakmıştı bu veda geriye
yeniden dirilişe dek
çölün bağrında vakti bekleyecek
toprağa kavuştu
kendini güvenli bir bağıra emanet etti
çöl, efendimizin gözyaşlarıyla ıslandı
susuzluk çekmedi pek

gelin
tarihten çok iyi bildiğimiz
o hira sahnesini çekip alalım
bir anda her şey sütlüman olur
ne savaşlar
ne çekemezlilikler
ne kan dökmeler
ne işkenceler kalır

muhammed (s.a.v)
en fazla hira mağarasında
kendi kabuğuna çekilen
bir münzevi yetim olarak anılır
belki anılmaz bile
dağlar parçalayan
gökler çatlatan
ağır yükü taşımadan yaşar

vakte isyanını
olan bitene itirazını
bireysel olarak yaşar
en fazla

Muhammd'in (s.a.v) hayatı
söz'ün selameti
vahyin duruluğu hatırına akar
susamışların hepsi
beklenen şafağın ışığı
kur'an'ın nuru
o'nun dudağından bize dokunması içindi

varsayalım ki
muhammed'in (s.a.v) dizi dibindeyiz
o'nun ağzından çıkacak her ses
bizim için kurtuluş adresi
teselli pınarı
uyarı belgesi...
o konuştuğça kalplerimiz

bir o yana
bir bu yana salınır

kah cennet müjdesi
kah hiçlik korkusu
kah altından nehirlerin aktığı
has bahçelerin serin huzuru
kah denizlerin buharlaştığı
göklerin çatladığı
kızılca kıyamet dehşeti

sözün rüzgarına açık bir haldeyiz
o'nun ağzından çıkanların
bize ses
bize söz diye
ulaşanların en değerlisi
o'nun da işaretiyle
vahyin ta kendisi

dilimize taşırdığımız sözler
o'nun ağzından çıkmadı mı
onlar da bir nevi söz değil mi
Allah'ın(c.c) 'ayet' olarak bize indirdikleri
muhammed'in (s.a.v) dudağına emanet ettiği
cümleler değil mi

*

resul-i ekremin hicretiyle medine
islam merkezi haline gelmişti
medine, mühim şehirlerinden biriydi
vadi olan arazisi oldukça genişti
vadi tamamen dağlarla çevriliydi

iklimi tatlı, arazisi münbitti
havası güzel, suyu serindi
ve oldukça boldu
yağışı mekke'den fazlaydı
hz. resulullahın hicretine kadar
şehir yesrib ismiyle anılırdı

bu adı, buraya ilk gelip yerleşen
yesrib isimli amelikalidan aldı

peygamberimiz bu ismi beğenmedi
onu medine diye değiştirdi
artık müslümanlar arasında şehir
yesrib diye değil
medine adıyla anılmaya başlandı
bir ara medinetü`n-nebi diye anıldıysa da
sonraları sadece medine olarak kaldı

medine`de müslümanlardan başka
yahudi ve hıristiyanlar da oturuyordu
bu bakımdan nüfusu kalabalık bir şehirdi
o zamanki nüfusunun
10 bin civarında olduğu tahmin edilmişti

buradaki müslümanlar
evs ve hazreç kabilelerine mensup idiler
evs ve hazreç adındaki iki kardeşten üreyip çoğalan
bu iki kabile arasında
arapların seciyeleri icabı ihtilaflar
kavgalar ve çarpışmalar
birbirini kovalamıştı

bu muharebelerin sonuncusu
buas harbi idi ki,
yüz yirmi sene devam etmişti
efendimizin medine`ye hicretlerinden
beş sene kadar önce son bulmuştu

kanlı muharebede her iki taraftan da
en namlı bahadırlar ölmüş
veya malul düşmüşlerdi
işte ensar böyle perişan bir vaziyette iken
resul-i kibriya efendimizin hicreti vuku bulmuştu

hicret-i nebevi ile
iki kardeş arasındaki düşmanlık

eski uhuvvet ve muhabbetle kayboldu
dargınlık ve kırgınlıklar tamamen ortadan kalktı

asırlık düşmanlığın yeni bir uhuvvete dönmesi
hiç şüphesiz Cenab-ı Hakkın,
sevgili efendimize ihsan ettiği
bir armağandı

hz. aişe (r.a.) der ki
buas günü, Allah`ın kendi resulü (a.s.m.) için
hazırladığı bir gündür ki
bu muharebenin neticesi üzerine
resulullah (a.s.m.) medine`ye
hicret etmişti

öyle ki,
hicret sırasında birbirleriyle çarpışmış
evs ve hazreç`lerin cemiyetleri dağılmış
eşrafı öldürülmüş ve yaralanmıştı

bu perişanlık üzerine Allah,
birbirleriyle çarpışıp durmuş ensar`ın
islam camiasına girmeleri için
bu günü resulüne hazırlamıştı

yahudiler ise üç kabileye mensup idiler
beni kaynuka, beni kurayza ve beni nadr
şehirde sayıları en az olan hıristiyanlardı
bunlar islamın medine`de hızla yayılışı karşısında
tahammül edemediler

kısa bir zaman sonra medine`den ayrıldılar
uhud savaşında müşrikler safında
müslümanlara karşı savaşan bu hıristiyanlar
daha sonra bizans`a sığındılar

siyasi hayat itibariyle medine,
o sırada ibtidai denecek bir seviyedeydi
henüz kabile hayatı yaşanıyordu

tıpkı müşrik araplarda olduğu gibi
yahudilerde de her kabile
müstakil bir topluluk teşkil ediyordu

kendi reislerinden başka
hiç bir otorite kabul etmiyorlardı
eşitlik mefhumundan uzak bir hayat tarzı hakimdi
mesela, güçsüz kabilelere ödenen diyet
güçlü ve nüfuzlu kabilelere ödenen diyetin yarısı idi
cemiyet hayatı kanunlardan mahrum bulunuyordu

gerektiğinde hakemler seçiliyor
bu hakemlerin şahsi kanaat ve görüşlerine göre
hüküm ve kararlar veriliyordu
okuma yazma bilenlerin sayısı oldukça azdı
peygamber efendimiz önünde mühim vazifeler vardı
halli gereken çok ağır meseleler
kendisini bekliyordu

hz. yusuf`un (a.s.) sülalesinden abdullah bin selam,
medine yahudilerinin ileri gelen alimlerinden biriydi
büyük bir alim olan babası selam`dan
birçok şeylerle birlikte,
tevrat`ı ve tefsirini öğrenmişti

babası ahir zamanda gelecek peygamberin
sıfat ve alametleriyle yapacağı işleri de
kendisine anlatmış
eğer, o harun neslinden gelirse, ona tabi olurum
yoksa tabi olmam demişti
selam, efendimiz henüz medine`ye gelmeden önce
vefat etmişti

resul-i kibriya'nın medine`ye gelişini
müslümanlara müjdeleyen yahudinin sesini
abdullah bin selam da işitmiş
kendisini tutamayarak
Allahü Ekber deyip tekbir getirmişti

bunu duyan halası,
Allah seni umduđuna erdirmesin
vallahi, musa peygamberin
geleceđini duymuř olsaydın
bundan fazlasını yapmazdın
diyerek ona ıkışmıştı

abdullah ise,
ey hala vallahi, gelen onun kardeřidir
o da onun gibi bir peygamberdir demişti
bunun üzerine halası
yoksa kıyamete yakın gönderileceği
bize haber verilen peygamber bu mudur.. diye sormuřtu
abdullah, evet" cevabını verince
Öyle ise davranışında haklısın demişti

resul-i kibriya medine`ye teşrif buyurdıkları zaman
abdullah bin selam da onu görmek için gitmiř
efendimizin nurlar saçan mübarek simasını görünce
řu simada yalan yok
řu yüzde hile olamaz
diye kendi kendine söylenmiřti

resul-i ekrem efendimiz henüz
ebu eyyub el-ensari hazretlerinin evinde
misafır kaldığı bir sıradaydı
abdullah bin selm da efendimizi ziyarete geldi
ona bir takım sualler sordu
tevat`tan sorduđu suallerine
yine tevat`a uygun cevaplar alınca
řehadet getirerek müslüman oldu

abdullah bin selam evine gitti
onun daveti ile bütün ev halkı
halası da müslüman oldu
yahudilerin bazı ileri gelenleri abdullah bin selam`ı
türlü türlü desise ve sözlerle
mslmanlıktan vazgeçirmeye alıştılsa da
muvaffak olmadılar

abdullah bin salam`la birlikte
bir çok yahudi alimi de samimi olarak
islami kabul edip müslümanlıkta sebat gösterdiler
iman etmeyen diğer yahudi alimleri ise,
muhammed`e bizim şerhlerimiz tabi oldu
eğer hayırlı olsalardı
atalarının dinini terk etmezlerdi...diye
ileri geri konuşmaya başladılar

bunun üzerine Cenab-ı Hak
indirdiği ayet-i kerimede şöyle buyurdu
'ancak onların hepsi bir değildir.
kitap ehlinde dosdoğru bir topluluk vardır ki,
geceler boyu Allah`ın ayetlerini okurlar
ve namaz kılıp secde ederler.'

müşrikler mekke`de uyguladıkları
halkı resul-i ekrem'den uzaklaştırma tarzını
burada da tatbik etmek istiyorlardı
bu maksatla onu himayeye söz vermiş bulunan ensara
üst üste muhtıra mahiyetinde
ağır dille yazılmış
iki mektup gönderdiler

mektuplarda, ensarın bu himayeden vazgeçmesi isteniyor
aksi takdirde başlarına gelecek
her türlü hadiseye
razı olmaları gerektiğini belirtiyordu
kureyş müşriklerinin bu iki muhtırası da
medineli müslümanlar üzerinde
hiç bir menfi tesir meydana getirmedi

bilakis sert cevaplarla karşılandı
böylece mekkeli müşrikler
medine`de korku ve tehditle kimseyi
hz. resalullahın aleyhine çeviremeyeceklerini de
anlamış oluyorlardı

medinelilere gelen bu ihtar mektuplarından
peygamber efendimiz de haberdar olmuştu
bu sebeple medine devamlı teyakkuz halinde idi
her an müşrik saldırısı olabilir ihtimaline binaen
resul-i ekrem devamlı ihtiyatlı bulunuyor,
müslümanları da dikkatli ve tedbirli
olmaya çağırıyordu
bu yüzden uyumadıkları geceler bile oluyordu

gerçekten medine`de müslümanların durumu
oldukça nazikti
çünkü, buraya hicret etmekle
müşrik arap kabilelerine boy hedefi olmuşlardı

elbette, bunun karşısında
her zaman uyanık bulunmak gerekiyordu
müslümanlar en ufak bir gürültü
bir seslenişten dolayı
hemen bir araya toplanıyorlardı

hatta bir gün, bir ses işitilmişti
sesi duyan feryadı basmıştı
her haslette zirvede olan resul-i kibriya
cesaretle de zirve noktadaydı
hemen kılıcını kuşanıp,
atına atlayarak yanlarına varmış
kendilerini teselli ve teskin etmişti

enes bin malik (r.a.) der ki
ne zaman bir feryat kopsa
resulullahı atla oraya yetişmiş bulurduk

mekkeli müşrikler medineli müslümanları
resul-i ekrem'in himayesinden vazgeçirmek için
sadece bu muhtıra mahiyetindeki mektupları
göndermekle de kalmamışlardı
bazı ekonomik tedbirlere de başvuruyorlardı

medine`deki münafık ve yahudilerden

bazılarını elde ederek
müslümanlar arasına fitne ve fesat düşürmeyi
planlı bir şekilde yürütüyorlardı

medineli müslümanlar resulullahı bağırklarına basmada
islami yaşatmada
muhacir müslümanlara
her türlü yardımda bulunmada
zerre kadar tereddüde kapılmadılar
ve geri de durmadılar
bilakis daha ciddi ve samimi bir tarzda
bu hizmetlerini devam ettirdiler

redfer